

stod i Kassen, altsaa i Alt 300 Kr., hvilket for enhver Gaardmand vil beløbe sig til 15 Kr. Jeg fandt just ikke de Argumenter, som bleve anførte derfor, fyldestgjørende; men paa den anden Side mente jeg, at, naar man dog var gaaet til at ville give hver af disse Gaardmænd 5,000 Kr., saa kunde man ogsaa lade de 15 Kr. gaa med, naar man derved kunde faae Loven lettere igjennem. Jeg er altsaa gaaet ind paa denne Endring i det andet Thing og tror ogsaa at kunne anbefale det høie Thing her at gjøre det Samme. Med Hensyn til de andre Endringer, som Loven har været underkastet i det andet Thing, er der kun een, som har nogen Betydning, det er nemlig den, at Loven om Nyord's Lodsferi skulde træde i Kraft førstkommande 1ste Juli, for at Skibsarten allerede i denne Sommer skulde kunne begynde at have Gavn af Ophøret af Lodsstrangen. Der vil ikke i og for sig være Noget til Ginder for, at dette sker; vel vil Loven om Lodsvoesenet i Almindelighed ikke kunne træde i Kraft saa tidlig, selv om det skulde lykkes at føre dens Behandling igjennem i denne Samling, men i saa Tilfælde ville de nugældende Bestemmelser om Lodsferierne her i Landet vedblive at gjælde for Nyord's Lodsferi efter Omordningen, saaledes som de nu ere gjældende, og der er særlig for dette Lodsferis Vedkommende ikke stor Uoverensstemmelse mellem den gjældende Lovbestemmelse og det, som er foreslaaet i det Lovforslag, der for Diebliffet behandles i det andet Thing. Der vil saaledes heller ikke være nogen særdeles Vanfærlighed ved senere, naar den nye Lodslov er traadt i Kraft, at gaa over fra de nugældende til de nye Bestemmelser. Jeg har derfor ogsaa troet at kunne gaa ind paa denne Endring af det andet Thing ligesom ogsaa paa de øvrige, der ere af overordentlig ringe Betydning, og jeg tillader mig derfor at anbefale dette Lovforslag, saaledes som det nu foreligger, til det høie Thing.

Schlegel: Det foreliggende Lovforslag er maaske i Manges Øine høist ubetydeligt, men desuagtet er det efter min Overbevisning et Forslag, der handler om en Sag af overordentlig stor Vigtighed, og jeg tror, man maa være den høitærede Minister taknemlig, fordi han har bragt denne Sag frem. Jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger til, hvad den ærede Minister allerede har anført. Farvandet mellem Nøen og Sjælland er temmelig grundet og lavt og overordentlig bugtet, saa at det er forbundet med ikke ganske saa Vanfærligheder at passere igjennem det. Det er, som den ærede Minister fremhævede, det af vore indre Farvande, der beseeles mest, idet det, som han har oplyst i Motiverne til Lovforslaget, befæres af henved 6,000 Skibe aarlig. Vanfærligheden ved at befære dette Farvand har medført, at man allerede i forrige Aarhundrede — det er endog muligt, at det strækker sig længere tilbage

i Tiden — har været nødsaget til at træffe særlige Foranstaltninger. Der ligger i dette Farvand en Ø, der kaldes Nyord, og som egner sig særlig til at være Sæde for Lodsferi; den er omtrent nødvendig, for at Lodsferiet kan drives paa rette Maade. Nu har man altsaa for i det Mindste hundrede Aar siden paalagt de Bønder, der bo paa denne Ø, at de skulde besørge Lodsningen gjennem dette Farvand, og som Weberlag derfor har man givet dem Eneret til at besørge Lodsningen og givet dem Ret til at tage Betaling af ethvert Skib, der passerer Farvandet, enten det benytter Lods eller ikke. Nu beseeles dette Farvand, som allerede fremhævet, af en stor Mængde mindre Skibe, og mange af disse trænge ikke ligefrem til Lods, fordi de Folk, der føre dem, leve paa dette Farvand og gaa ikke blot hvert Aar frem og tilbage, men passere det mange Gange om Aaret. Den Afgift, der kræves af disse Skibe, er ikke ganske ubetydelig, og jo oftere de passere dette Farvand, desto mere trykkende bliver Afgiften; men de ere allerede i Forveien smaat stillede paa Grund af den stærke Konkurrence, de maa udholde med Dampskibene. Det er derfor en Afgift, som haardt trykker dem, og som de vanskelig kunne taale at bære, og det er for dem næsten et Livsspørgsmaal at blive fri for den. Derfor tror jeg, det er af stor Vigtighed, at denne Forpligtelse afløses, og at de Folk, der ikke trænge til at faae Hjælp af Lodsferi, kunne passere Farvandet uden at give denne temmelig betydelige Afgift. Jeg har blot tilladt mig at fremhæve dette for at give mit Bidrag til at vise, af hvor stor Vigtighed Gjennemførelsen af denne Lov er for mangfoldige Menneffer. Jeg tror, at den ærede Minister i det Hele ved dette Forslag har ramt det Rette, og at den Sum, som isølge Lovforslaget skal gives, vel ikke er ganske ubetydelig, men at det dog ikke bør dreie sig om nogle enkelte Kroner mer eller mindre. I det Hele finder jeg, at, om Summen maaske ogsaa er en lille Smule rundelig, saa maa den hellere være lidt for rigelig, end den maa være for knap, naar der er Tale om at berøve Folk en Ret, som de hidtil have haft, og som har været en ligefrem sikker og aarlig tiltagende Pengemæssig indtægt for dem uden nogen som helst Udgift; thi det forholder sig jo, som den ærede Minister har fremhævet, at Gaardmændene havde Ret til, naar de ikke selv have Lust til at lodsse, at tage en Reserverods, og saa faae de Saldodelen af hans Indtægt uden nogen som helst Ulemage fra deres Side. Det er særlig dette, der afløses. Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til Thingets Bedtagelse, uforandret som det er; thi det forekommer mig, at efter Beskaffenheden af de Endringer, der ere foretagne i det andet Thing, kan der Intet indvendes imod det.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.